

Predicting Marital Satisfaction among Non-Medical Healthcare Staff Based on Self-Efficacy, Self-Esteem, and Job Satisfaction

Azin Emami

MSc. in Personality Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Alihassan Shaaban Khamse*

Assistant Professor, Member of the Faculty of Medicine, Ministry of Health, Treatment and Medical Education, Tehran, Iran

Extended Abstract

Introduction

Marital satisfaction remains a pivotal construct in the study of family dynamics, particularly among employed couples (Yoo et al., 2022). This construct gauges the degree of cohesion and stability within marital relationships, fostering feelings of contentment and collective well being (Karney & Bradbury, 2020). Importantly, research has linked marital satisfaction to psychological health outcomes (Rashidi Fakhri et al., 2022); reductions in satisfaction can reduce the cognitive resources required for daily functioning, thereby impairing both individual and societal productivity and predisposing couples to depressive symptoms and negative affective states (Mohaddesi et al., 2022).

Job satisfaction—defined as the positive affective experience derived from one's occupational role —constitutes a core dimension of occupational health and well being

* Corresponding Author: alih_khamseh@yahoo.com

© 2026 The Author(s). This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

DOI: <https://doi.org/10.22034/rip.2025.505610.1085>

Received: 11 Feb 2025 **Revised:** 03 Mar 2025 **Accepted:** 09 Mar 2025 **Published online:** 17 Mar 2025

(Khodadadi et al., 2024). It emerges from the interplay between employees' expectations and lived work experiences, and is inherently subjective and internally regulated (Khanghaei et al., 2023). A growing body of evidence underscores the role of general self efficacy in bolstering job satisfaction, suggesting that interventions aimed at enhancing self efficacy may yield substantial gains in workplace contentment. Consistent with this view, Mahmoudi and Madanian (2024) reported a significant association between job satisfaction and self efficacy among educators. Self efficacy, broadly construed, encapsulates an individual's belief in their capacity to orchestrate thoughts, emotions, and motivations, and to execute tasks effectively (Zou et al., 2019; Chen et al., 2023;).

Self esteem reflects a person's appraisal of personal worth and competence, shaped through environmental interactions (Shokri et al., 2021; Martinez et al., 2021). Individuals with robust self esteem tend to exhibit secure attachment styles and adaptive interpersonal behaviors, which, in turn, enhance relational satisfaction and mitigate conflict (Beigi et al., 2022). Given the interdependence of work and family domains (Khodadadi et al., 2024), understanding the interplay among marital satisfaction, job satisfaction, self efficacy, and self esteem is of paramount importance. Therefore, the present investigation sought to predict marital satisfaction among non medical staff at a selected Tehran hospital by examining the contributions of self efficacy, self esteem, and job satisfaction. The study's findings are anticipated to illuminate how workplace and personal psychological resources collectively shape relational well being in the contemporary Iranian context.

Method

The present study employed a descriptive correlational design. The statistical population consisted of non medical staff working in selected hospitals in Tehran Province in 2023. Using Cochran's formula, 196 participants were recruited through voluntary non random sampling. Inclusion criteria were being married, holding at least a diploma, working rotating shifts (morning, afternoon, night), and having work experience. Exclusion criteria included unwillingness to participate and incomplete questionnaires. Data were collected using the ENRICH Marital Satisfaction (EMS) Scale, the Minnesota Satisfaction Questionnaire (MSQ), the General Self-Efficacy Scale (GSE), and the Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES). Data analysis was performed in SPSS 26 using Pearson correlation and multiple regression.

Results

The findings indicated that, among the 196 participants in the present study, 117 were female (59.7%) and 79 were male (40.3%). Age distribution was as follows: 25–35 years (26.1%), 36–45 years (41.8%), and 46–55 years (32.1%). Regarding education, 8.2% held a diploma, 19.4% had a post-graduate diploma, 49.5% possessed a bachelor's degree, and 22.9% held a master's degree. Mean $\pm$ standard deviation for the key variables were as follows: self-efficacy (42.84 ± 6.47), self-esteem (21.61 ± 3.23), job satisfaction (58.63 ± 7.87), and marital satisfaction (126 ± 10.09).

Correlation analysis revealed positive and statistically significant relationships between marital satisfaction and self-efficacy ($r=0.53$), self-esteem ($r=0.46$), and job satisfaction ($r=0.55$) ($P<0.01$). Collectively, these variables predicted marital satisfaction among non-medical staff at the selected hospitals, with an adjusted R^2 of 0.39 ($P<0.01$). Standardized regression coefficients for the predictors were $\beta = 0.29$ (self-efficacy), $\beta = 0.15$ (self-esteem), $\beta = 0.17$, and $\beta = 0.17$ (job satisfaction), all significant at $P<0.05$.

Discussion and Conclusion

This study aimed to predict marital satisfaction among non-medical staff at a Tehran hospital using self-efficacy, self-esteem, and job satisfaction as predictors. Analysis revealed that each of these variables was positively correlated with marital satisfaction, and together they explained a significant portion of its variance. In particular, self-efficacy showed a strong direct relationship with marital satisfaction, indicating that individuals who perceive themselves capable of handling challenges tend to experience greater marital contentment. This finding is consistent with the research of Nabavi et al. (2018), Abbaspour et al. (2019), Hazrati et al. (2021), and Chomaghlou et al. (2022), and no previous inconsistency was found.

Self-efficacy, defined as a person's belief in their ability to succeed in specific situations, influences motivation, coping strategies, and overall life satisfaction. Those with high self-efficacy view obstacles as manageable, feel more in control, and are better equipped to navigate interpersonal conflicts. Consequently, they are likely to experience higher marital satisfaction. Conversely, low self-efficacy can diminish motivation, increase frustration, and impair conflict resolution, and erode marital satisfaction. A key limitation is that the sample consisted exclusively of non-medical staff, which restricts the generalizability of findings to other occupational groups.

Moreover, the descriptive design precludes causal interpretations. Future studies should include spouses' perspectives to provide a more comprehensive assessment of relationship dynamics. Incorporating counseling and communication-skills training may help prevent growing dissatisfaction among couples. Findings can inform initial employee assessments, occupational counseling, and relationship-focused interventions by psychologists and medical staff. The findings suggest that marital discord often stems from deficits in couples' communication and problem-solving skills. Interventions that strengthen these skills—by fostering greater confidence in one's coping abilities—can markedly enhance marital satisfaction. For family psychologists, the results underscore the value of strengthening self-efficacy as a therapeutic strategy to enhance marital stability and relational quality.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: Written informed consent was obtained from all participants, and all ethical and legal principles were observed. Confidentiality of participant data was fully ensured.

Funding: This research is a personal study without financial support.

Authors' contribution: The first author was the senior author and the second author was the supervisor.

Conflict of interest: The authors declare no conflicts of interest.

Acknowledgements: The authors express sincere appreciation to all individuals who assisted in this research.

Keywords: job satisfaction, marital satisfaction, self-efficacy, self-esteem.

Citation: Emami, A., & Shaaban Khamse, A. (2026). Predicting Marital Satisfaction among Non-Medical Healthcare Staff Based on Self-Efficacy, Self-Esteem, and Job Satisfaction. *Recent Innovations in Psychology*, 3(1), 62-75. <https://doi.org/10.22034/rip.2025.505610.1085>.

پیش‌بینی رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی بر اساس خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی

آذین امامی

کارشناسی ارشد روان‌شناسی شخصیت، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی حسن شعبان خمسه *

استادیار، عضو هیأت علمی معاونت درمان، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی در کادر درمانی غیرپزشکی انجام شد. طرح پژوهش حاضر کاربردی و از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را کارکنان غیرپزشکی بیمارستان-های استان تهران در سال ۱۴۰۲ تشکیل می‌دادند. تعداد ۱۹۶ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها با مقیاس رضایت زناشویی (EMS)، پرسشنامه رضایت شغلی مینه سوتا (MSQ)، مقیاس خودکارآمدی عمومی (GSE) و مقیاس عزت‌نفس روزنبرگ (RSES) انجام شد. نتایج نشان داد که بین خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی با رضایت زناشویی مثبت و معناداری وجود دارد ($P < 0/01$). این متغیرها توانستند ۳۹ درصد از واریانس رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی را پیش‌بینی کنند. می‌توان نتیجه گرفت خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی قادر به پیش‌بینی رضایت زناشویی کادر درمانی غیر-پزشکی هستند. لذا پیشنهاد می‌شود روان‌شناسان خانواده در برنامه‌ریزی‌های خود در جهت بهبود رضایت زناشویی زوجین بر ارتقای خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی متمرکز شوند.

کلیدواژه‌ها: خودکارآمدی، رضایت زناشویی، رضایت شغلی، عزت‌نفس

استناد: امامی، آذین، و شعبان خمسه، علی حسن. (۱۴۰۴). پیش‌بینی رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی بر اساس خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی. *نوآوری‌های اخیر در روان‌شناسی*، ۳(۱)، ۷۵-۶۲.

<https://doi.org/10.22034/rip.2025.505610.1085>

مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی شخصیت نویسنده اول در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران است.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ انتشار برخط: ۱۴۰۳/۱۲/۲۷

* نویسنده مسئول: alih_khamseh@yahoo.com

مقدمه

رضایت زناشویی^۱ در طول زندگی مشترک زوجین شکل می‌گیرد و از ارزیابی ذهنی آنان از ابعاد مثبت و منفی رابطه زناشویی ناشی می‌شود (فی و همکاران، ۲۰۲۰). این سازه تعیین‌کننده میزان انسجام و پایداری زندگی زناشویی بوده و بر احساس رضایت و شادمانی از کنار یکدیگر بودن اثرگذار است (کارنی و برادبوری، ۲۰۲۰). رضایت زناشویی با سلامت روانی بالاتر در ارتباط است (رشیدی فاکری و همکاران، ۲۰۲۲) و پائین بودن آن به کاهش انرژی لازم برای انجام فعالیت‌های زندگی منجر شده و با کاهش کارایی فردی و اجتماعی، فرد را مستعد افسردگی و خلق منفی می‌کند (محدثی و همکاران، ۲۰۲۲). رضایت زناشویی حاصل انطباق بین وضعیت فعلی زندگی زناشویی با انتظاراتی است که فرد قبل از تشکیل زندگی زناشویی داشته است (نادولو و همکاران، ۲۰۲۰). رضایت زناشویی سبب کاهش اختلالات زناشویی و درگیری (تان و همکاران، ۲۰۱۷)، افزایش صمیمیت (جان و همکاران، ۲۰۱۷) و کارکرد مثبت اعضای خانواده می‌گردد (جیمز-پیکون و همکاران، ۲۰۲۱). میزان تعهد، کنترل و چالش‌جویی زوجین در کنار گرایش آنان به بخشش خود و دیگری می‌تواند امید به زندگی و رضایت زناشویی را افزایش دهد (عبدالمنافی و همکاران، ۱۴۰۳). علاوه بر آن رضایت زناشویی از اشتغال زوج‌ها تأثیر می‌پذیرد (یو و همکاران، ۲۰۲۲). مطالعات نشان دادند رابطه مثبتی بین رضایت زناشویی و رضایت شغلی^۲ کارکنان وجود دارد (روحی زاده، ۱۴۰۳).

رضایت شغلی به حالت عاطفی مثبت و در عین حال لذت‌بخشی که فرد از کار و شغل خود احساس می‌کند اشاره داشته و یکی از عناصر اساسی سلامتی کارکنان و به طور کلی بهزیستی آن‌هاست (خدادادی و همکاران، ۱۴۰۳). برای برخی از افراد شاغل کارکردن بخش مهمی از زندگی است و برای برخی دیگر کار امری ناخوشایند و از روی اجبار است (شمس و همکاران، ۱۴۰۲). در واقع رضایت شغلی نتیجه انتظارات و تجارب از یک شغل بوده و به میزان زیادی غیرفردی، ذهنی و درونی است (خانقایی و همکاران، ۱۴۰۱). رضایت شغلی علاوه بر متغیرهای اثرگذار در محیط شغلی از عوامل فردی نیز اثر می‌پذیرد. به نظر می‌رسد که خودکارآمدی^۳ عامل موثری در افزایش رضایت شغلی است (محمودی و مدنیان، ۱۴۰۳).

خودکارآمدی به اعتماد فرد به توانایی‌هایش به منظور بسیج منابع انگیزشی و شناختی و راهکارهای مورد نیاز برای اجرای موفقیت‌آمیز وظایف خاص در موقعیت‌های معین اشاره دارد (بندورا، ۲۰۰۴). خودکارآمدی یک پیش‌بینی‌کننده موثر رفتار است که نحوه تفکر، احساس و انگیزه فرد برای انجام اعمال را منعکس می‌کند (چن و همکاران، ۲۰۲۳). هنگام مواجهه با مشکلات، تداوم و احتمال موفقیت رفتارهای سالم در افراد با خودکارآمدی بالا بیشتر از افراد با خودکارآمدی پائین است (کوان و همکاران، ۲۰۲۳). خودکارآمدی اشاره به یک باور عمومی در مورد صلاحیت برای به انجام رساندن وظایف دارد (زو و همکاران، ۲۰۱۹) و در رابطه عزت نفس با رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای دارد (امیدی و همکاران، ۱۴۰۳).

عزت نفس، به عنوان سازه‌ای مشابه خودکارآمدی، به تصویری که فرد از خود دارد، اشاره داشته شده و از طریق تجربیات محیطی شکل می‌گیرد (مارتینز و همکاران، ۲۰۲۱). عزت نفس به این امر اشاره دارد که افراد چگونه خود را به عنوان یک کل ارزیابی می‌کنند (بورگر و باچمن، ۲۰۲۱). عزت نفس، میزان اعتقاد فرد به توانایی‌ها، داشته‌ها،

1. marital satisfaction

2. job satisfaction

3. self-efficacy

موفقیت و ارزش خود را منعکس می‌کند (شکری و همکاران، ۱۴۰۰). افراد با عزت نفس بالا، گرایش به تجربه روابط بهینه و مطلوب دارند. در حالی که افراد با عزت نفس پائین، دارای خودآگاهی کمتر و از لحاظ اجتماعی بیشتر اجتنابی و مضطرب هستند (کرائوس و اورث، ۲۰۲۴). همچنین زوجین با عزت نفس بالا، دلبستگی ایمن و رفتارهای بین فردی انطباقی دارند که منجر به رضایت ارتباطی بالاتر و کاهش تعارض می‌شود (بیگی و همکاران، ۱۴۰۱).

خانواده و کار دو بعد اساسی از زندگی هر فرد را تشکیل داده و اثر متقابلی بر یکدیگر دارند (خدادادی و همکاران، ۱۴۰۳). از سوی دیگر یکی از جوانب مهم روابط زوجین، رضایتی است که همسران تجربه می‌کنند؛ از این رو بررسی رضایت زناشویی و عوامل زمینه‌ای که بر دوام و پایداری روابط زناشویی موثر هستند، دارای اهمیت است. یکی از مشاغلی که به واسطه عوامل استرس‌زای محیط شغلی و حساسیت ویژه دارای اهمیت است، مشاغل درمانی و پزشکی است. این مشاغل به واسطه ویژگی‌های خاص خود، از قبیل ساعات کاری و چالش‌های مرتبط با کار، ممکن است بر روابط خانوادگی کارکنان اثرات قابل توجهی داشته باشند. از سوی دیگر در پیشینه مورد بررسی، مطالعه‌ای که ارتباط همزمان خودکارآمدی و عزت نفس، به عنوان دو سازه تا حدود بیشتری درون فردی و رضایت شغلی، به عنوان یک سازه متأثر از بافت پیرامونی با رضایت زناشویی کارکنان را بررسی کرده باشد، به دست نیامد و به نظر می‌رسد این بررسی می‌تواند چگونگی اثرگذاری این متغیرهای پیش بین بر رضایت زناشویی را آشکارتر کند. بر این اساس هدف پژوهش حاضر پیش بینی رضایت زناشویی بر اساس خودکارآمدی، عزت نفس و رضایت شغلی در کادر درمانی غیرپزشکی بود.

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف بنیادی و از روش گردآوری داده‌ها توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کارکنان غیرپزشکی بیمارستان‌های منتخب استان تهران بود. تعداد ۱۹۶ نفر از این کارکنان بر اساس فرمول کوکران به عنوان نمونه تعیین شده و با روش نمونه‌گیری غیرتصادفی دردسترس انتخاب شدند. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل متأهل بودن، دارای مدرک تحصیلی دیپلم تا کارشناسی ارشد به بالا، شیفت کاری در هر سه نوبت (صبح، عصر، شب) و دارای سابقه کار بیشتر از سه سال و ملاک‌های خروج شامل عدم تمایل به شرکت در پژوهش و عدم تکمیل بیش از ۱۰ درصد عبارت‌های پرسشنامه‌ها بود. در ابتدا، پس از هماهنگی‌های لازم با مدیریت بیمارستان‌های منتخب پرسشنامه‌ها در اختیار کارکنان قرار داده شد و مختصری از اهداف پژوهش و نحوه پاسخگویی به پرسشنامه‌ها به آنان ارائه شد. همچنین فرم رضایت آگاهانه شرکت در پژوهش توسط شرکت‌کنندگان تکمیل گردید و بر شرکت آزادانه و داوطلبانه و محرمانه ماندن پاسخ‌ها تأکید شد. پژوهشگر بر روند تکمیل پرسشنامه‌ها نظارت داشت تا تمامی سوالات پرسشنامه‌ها تکمیل گردد. گردآوری داده‌ها با پرسشنامه‌های ذیل صورت گرفت:

مقیاس رضایت زناشویی انریچ^۱ (EMS): این مقیاس توسط فاووز و اولسون (۱۹۹۳) تدوین شده و فرم اصلی آن با ۱۲۵ عبارت، چهارده خرده مقیاس تحریف آرمان‌گرایانه، رضایت زناشویی، جنبه‌های شخصیتی، ارتباطات، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های اوقات فراغت، رابطه جنسی، فرزندان و فرزندپروری، خانواده و دوستان، نقش‌های برابر، جهت‌گیری مذهبی، انسجام زناشویی و سازگاری زناشویی را می‌سنجد. فرم کوتاه این مقیاس دارای

1. the ENRICH Marital Satisfaction Scale (EMS)

۴۷ عبارت است که در طیف پنج درجه‌ای لیکرت و از کاملاً موافق (۵) تا کاملاً مخالف (۱) نمره گذاری می‌شوند. نمره بالاتر در این پژوهش به معنای رضایت زناشویی بیشتر بود. در مطالعه اصلی آلفای کرونباخ برای کل مقیاس برابر با ۰/۹۲ به دست آمد. نونز و همکاران (۲۰۲۲) نیز روایی مطلوبی را برای این مقیاس گزارش کردند. عبدالمنافی و همکاران (۱۴۰۳) نیز ضرایب آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌ها را از ۰/۶۸ تا ۰/۷۴ به دست آوردند. آلفای کرونباخ نمره کل پرسشنامه رضایت زناشویی در پژوهش حاضر برابر با ۰/۹۰ بدست آمد.

پرسشنامه رضایت شغلی مینه سوتا^۱ (MSQ): این پرسشنامه توسط ویس و همکاران (۱۹۶۷) تدوین شده و فرم کوتاه آن دارای ۱۹ عبارت است که در طیف لیکرت پنج درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) نمره گذاری می‌شوند. نمرات بالاتر به معنای رضایت بیشتر است. در بررسی روایی این پرسشنامه ساختاری دوعاملی شامل رضایت درونی^۲ و رضایت بیرونی^۳ به دست آمده است. آلفای کرونباخ از ۰/۷۰ تا ۰/۸۶ و ضریب بازآزمایی ۰/۵۸ گزارش شده است (پانا و همکاران، ۲۰۲۵). لاکتامیتو و همکاران (۲۰۲۰) روایی و پایایی پرسشنامه رضایت شغلی را ۸۱ درصد برآورد کردند. در نسخه فارسی نیز حسین عباسی (۱۴۰۰) ضریب آلفای کرونباخ بر جامعه پرستاری مورد بررسی ۰/۸۵ به دست آورد. آلفای کرونباخ پرسشنامه در پژوهش حاضر برابر با ۰/۸۵ بدست آمد. مقیاس خودکارآمدی عمومی^۴ (GSE): این مقیاس توسط شرر و همکاران (۱۹۸۲) تدوین شده و نسخه نهایی آن دارای ۱۷ عبارت است. نمره گذاری عبارت‌ها در طیف لیکرت پنج درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) انجام می‌شوند. اعتبار سازه این مقیاس با روش تحلیل عاملی اکتشافی توسط وودروف و کاشمن (۱۹۹۳) تأیید شد. در پژوهش رضایی راد و همکاران (۱۴۰۲) آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۸ محاسبه شد. آلفای کرونباخ پرسشنامه خودکارآمدی در پژوهش حاضر برابر با ۰/۷۹ بدست آمده است.

مقیاس عزت نفس روزنبرگ^۵ (RSES): این مقیاس توسط روزنبرگ (۱۹۷۹) تدوین شده و دارای ۱۰ عبارت است. نمره گذاری عبارت‌ها در طیف لیکرت چهار درجه‌ای از کاملاً مخالفم (صفر) تا کاملاً موافقم (۳) صورت می‌گیرد. نمره بالاتر نشان‌دهنده عزت نفس بالاتر است (سیروپولو و همکاران، ۲۰۲۱). پایایی و روایی این مقیاس در نمونه‌های مختلف بزرگسالان، جمعیت عمومی و بیماران روانی مطلوب گزارش شده است (تولاچان و همکاران، ۲۰۲۲). صفرزاده و همکاران (۱۴۰۴) نیز ضرایب آلفای کرونباخ را ۰/۷۴ گزارش کردند. آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر برابر با ۰/۸۱ بدست آمد. در تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد. تحلیل‌ها با نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ انجام شد.

یافته‌ها

توصیف جمعیت‌شناختی نمونه نشان داد که ۵۹/۷ درصد از شرکت کنندگان زن و ۴۰/۳ درصد مرد بودند؛ ۲۶/۱ درصد شرکت کنندگان در سنین ۲۵ تا ۳۵ سال، ۴۱/۸ درصد در سنین ۳۶ تا ۴۵ سال و ۳۲/۱ درصد در سنین ۴۶ تا ۵۵ سال قرار داشتند. ۸/۲ درصد شرکت کنندگان دارای مدرک دیپلم، ۱۹/۴ درصد دارای مدرک کاردنی، ۴۹/۵ درصد دارای مدرک کارشناسی و ۲۲/۹ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد بودند.

1. the Minnesota Satisfaction Questionnaire (MSQ)
2. intrinsic satisfaction
3. extrinsic satisfaction
4. the General Self-Efficacy Scale (GSE)
5. the Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES)

در ابتدا به غربالگری داده‌ها پرداخته شد. نتایج نشان داد که داده گمشده و پرت تک متغیره و چندمتغیره‌ای وجود ندارد. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی متغیرها در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. شاخص‌های آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱. رضایت زناشویی	-					
۲. خودکارآمدی	۰/۴۵**	-				
۳. عزت نفس	۰/۸۹**	۰/۹۲**	-			
۴. رضایت شغلی	۰/۵۷**	۰/۴۶**	۰/۵۷**	-		
۵. رضایت درونی	۰/۵۷**	۰/۵۰**	۰/۵۹**	۰/۴۷**	-	
۶. رضایت بیرونی	۰/۵۲**	۰/۴۸**	۰/۵۶**	۰/۵۳**	۰/۴۶**	-
میانگین	۱۲۶/۶۷	۴۲/۸۴	۲۱/۶۱	۵۸/۶۳	۳۱/۱۹	۲۷/۴۴
انحراف معیار	۱۰/۰۹	۶/۴۸	۳/۲۳	۷/۸۸	۴/۰۴	۴/۷۰
کجی	-۰/۴۲	-۰/۰۶	-۰/۳۵	-۰/۷۶	-۰/۸۹	-۰/۴۳
کشیدگی	۱/۹۹	۰/۱۵	۰/۶۰	۰/۵۰	۱/۱۲	-۰/۰۹

**P<۰/۰۱ *P<۰/۰۵

جدول ۱ نشان می‌دهد که بین تمامی متغیرها همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد ($P<۰/۰۱$). در بررسی مفروضات رگرسیون، جدول ۱ نشان می‌دهد که مقادیر کجی و کشیدگی در دامنه مطلوبی قرار دارند. نرمال بودن چندمتغیره نیز با بررسی توزیع مقادیر باقیمانده استاندارد شده، محقق شد. آماره دوربین واتسون نیز برابر با ۱/۷۶ بوده و نشان از استقلال خطاها داشت. مقادیر شاخص تحمل یز در دامنه مطلوب (۰/۴۰ تا ۱) قرار داشتند و نشان‌دهنده عدم همخطی چندگانه متغیرهای پیش بین بودند. خلاصه مدل و ضرایب رگرسیون در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. خلاصه مدل و ضرایب رگرسیون در مدل پیش‌بینی رضایت زناشویی

متغیرها	R	R ²	خلاصه مدل رگرسیون			ضرایب استاندارد نشده			سطح معناداری	
			F	R ² Adj	سطح معناداری	b	خطای استاندارد	β		t
خودکارآمدی	۰/۶۳	۰/۳۹	۰/۳۸	۳۰/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۴۵	۰/۱۱	۰/۲۹	۴/۰۸	۰/۰۰۱
عزت نفس	۰/۶۳	۰/۳۹	۰/۳۸	۳۰/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۴۵	۰/۲۲	۰/۱۵	۲/۰۴	۰/۰۴۳
رضایت درونی	۰/۶۳	۰/۳۹	۰/۳۸	۳۰/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۴۲	۰/۲۱	۰/۱۷	۲/۰۱	۰/۰۴۶
رضایت بیرونی	۰/۶۳	۰/۳۹	۰/۳۸	۳۰/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۳۷	۰/۱۶	۰/۱۷	۲/۳۲	۰/۰۲۲

جدول ۲ نشان می‌دهد که خودکارآمدی ($\beta=۰/۲۹$)، رضایت درونی ($\beta=۰/۱۷$)، رضایت بیرونی ($\beta=۰/۱۷$) و عزت نفس ($\beta=۰/۱۵$) به طور مثبت و معناداری قادر به پیش‌بینی رضایت زناشویی هستند. در این میان خودکارآمدی سهم بیشتری در پیش‌بینی رضایت زناشویی دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس خودکارآمدی، عزت نفس و رضایت شغلی در کادر درمانی غیرپزشکی انجام شد. نتایج نشان داد خودکارآمدی، عزت نفس و رضایت شغلی قادر به پیش‌بینی رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی می‌باشند. همچنین خودکارآمدی بیشتر از سایر متغیرها می‌توانست رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی را پیش‌بینی کند. این یافته با پژوهش نبوی و همکاران (۱۳۹۶)، عباس پور و همکاران (۱۳۹۸)، حضرتی و همکاران (۱۴۰۰) و چماقلو و همکاران (۱۴۰۱) همسو می‌باشد. چماقلو و همکاران

(۱۴۰۱) نشان دادند که رضایت زناشویی بر اساس تاب‌آوری و خودکارآمدی قابل پیش‌بینی است. در تبیین این یافته می‌توان چنین بیان کرد کسانی که خودکارآمدی بالایی دارند با توجه به اینکه به توانایی خود برای فائق آمدن به مسائل و مشکلات زندگی باور دارند زندگی را به‌عنوان چالشی برای به ثمر رساندن اهداف خود می‌دانند. خودکارآمدی، در توانمندی افراد در سازش با انواع موقعیت‌های تنش‌زا و وظایف دشوار و پرچالش، نقش مؤثری داشته و سبب مدیریت آن موقعیت‌ها و اعتماد به نفس، رضایت از زندگی، احساس خوب بودن و کیفیت زندگی بیشتر می‌گردد. از طرف دیگر کاهش خودکارآمدی سبب کاهش انگیزه و ناامیدی در افراد می‌شود و آن‌ها در مقابل مسائل و مشکلات دچار ناکامی شده و احساس کنترل کمتری بر رفتار و حوادث زندگی‌شان دارند که این امر باعث کاهش رضایت زناشویی می‌شود. به نظر می‌رسد خودکارآمدی بالا به فرد احساس توانایی در مدیریت چالش‌های زندگی، از جمله تعارضات زناشویی و فشارهای شغلی می‌دهد. در کادر درمان غیرپزشکی که با حجم بالای استرس شغلی مواجه‌اند، خودکارآمدی بیشتر می‌تواند از سرایت استرس محیط کار به روابط زناشویی جلوگیری کرده و مهارت‌های حل مسئله را در ارتباط با همسر بهبود بخشد. از سوی دیگر عزت‌نفس پایه‌گذار تعاملات سالم و احترام‌آمیز در روابط زوجی است. افرادی که عزت‌نفس بالاتری دارند، کمتر دچار حساسیت به انتقاد، رفتارهای دفاعی یا وابستگی عاطفی ناسالم می‌شوند. در جامعه شغلی مورد مطالعه، عزت‌نفس می‌تواند به عنوان یک منبع درونی در مقابل فرسودگی شغلی عمل کرده و رضایت زناشویی را افزایش دهد. رضایت از کار نیز به دلیل کاهش تعارض کار-خانواده و افزایش خلق مثبت، به طور غیرمستقیم کیفیت زندگی زناشویی را ارتقا می‌دهد. در کادر درمانی غیرپزشکی که اغلب با کمبود منابع، نوبت کاری و تماس مستقیم با رنج بیماران روبرویند، رضایت شغلی پایین می‌تواند به عنوان یک استرس مزمن عمل کرده و رضایت زناشویی را تضعیف کند. یافته حاضر این فرضیه را تأیید می‌کند که بهبود شرایط شغلی، پیامدهای مثبت فراتر از محیط کار، یعنی در خانواده نیز دارد.

در مجموع تحلیل همزمان سه متغیر خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی نشان می‌دهد که رضایت زناشویی در کادر درمان غیرپزشکی، حاصل تعامل عوامل فردی-روانشناختی (منابع درونی) و عوامل بافتی-شغلی (منابع بیرونی) است. این مطالعه نشان داد که خودکارآمدی، عزت‌نفس و رضایت شغلی سهم معناداری در تبیین واریانس رضایت زناشویی کادر درمانی غیرپزشکی دارند. بنابراین، مداخلات با هدف ارتقای رضایت زناشویی در این گروه شغلی نباید تنها بر مهارت‌های ارتباطی زوجین متمرکز شود، بلکه باید تقویت عزت‌نفس و خودکارآمدی (مثلاً از طریق کارگاه‌های توانمندسازی روانشناختی) و بهبود رضایت شغلی (از طریق اصلاح شرایط کاری، حمایت سازمانی و مدیریت استرس) را نیز در بر گیرد. پیشنهاد می‌شود مدیران بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، توجه ویژه‌ای به سلامت روان‌شناختی و رضایت شغلی کارکنان غیرپزشکی داشته باشند، زیرا این عوامل نه تنها بر کیفیت مراقبت از بیمار، بلکه بر ثبات و رضایت خانوادگی آنان نیز تأثیر مستقیم دارد.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به محدود شدن جامعه آماری به کارکنان غیرپزشکی یکی از بیمارستان‌های شهر تهران اشاره کرد. بر این اساس لازم است در تعمیم یافته‌ها به کادر درمانی و کارکنان سایر مناطق احتیاط شود. با توجه به نتایج این پژوهش و پژوهش‌های مشابه، پیشنهاد می‌گردد که مداخلات شامل همسران کارکنان هم باشد تا رضایت آن‌ها هم مورد ارزیابی قرار گیرد. شناسایی مشکلات و دریافت خدمات مشاوره، می‌تواند از بیشتر شدن نارضایتی جلوگیری کند.

ملاحظات اخلاقی

در هنگام اجرای پرسشنامه، توضیحاتی در مورد اهداف پژوهش به شرکت کنندگان داده شد و به آنها اطمینان خاطر داده شد که اطلاعات تنها در اختیار پژوهشگران باقی خواهد ماند. پرسشنامه‌ها بدون نام بودند و شرکت کنندگان کاملاً داوطلبانه آنها را تکمیل کردند.

حمایت مالی و سپاسگزاری

این پژوهش از حمایت مالی برخوردار نبوده است. نویسندگان مراتب قدردانی خود را از تمامی کادر غیرپزشکی بیمارستان‌های منتخب تهران، که در این پژوهش شرکت نمودند، اعلام می‌دارند.

تعارض منافع

در این مقاله هیچ گونه تعارض منافع وجود ندارد.

منابع

- امیدی، احد، کاشانی نژاد ابیانه، مرتضی، حمزه پور، محمد جواد، فروش، محمد، و جهانگیری، مصطفی. (۱۴۰۳). نقش واسطه‌ای خودکارآمدی و امید در رابطه عزت نفس و رضایت از زندگی: یک مطالعه تحلیل مسیر. *اسلام و پژوهش‌های روانشناختی*، ۱۰ (۱)، ۲۲۹-۲۰۳. URL: https://journals.ueae.ir/article_154.html
- بیگی، مهشید، موسوی، رقیه سادات، و مصطفی، وفا. (۱۴۰۱). بررسی نقش واسطه‌ای خود-تمایز یافتگی در رابطه بین عزت نفس و تصویر بدن در زنان. *مطالعات زن و خانواده*، ۱۰ (۲)، ۱۵۶-۱۳۳. <https://doi.org/10.22051/jwfs.2022.36592.2713>
- جماقلو، حمیده، و مردوخ، محمد سعید. (۱۴۰۱). پیش بینی رضایت زناشویی براساس تاب آوری و خودکارآمدی در دوران همه گیری ویروس کرونا. *خانواده و بهداشت*، ۱۲ (۴)، ۱۵۱-۱۳۹. https://journal.astara.ir/article_703783.html?lang=en
- حسین عباسی، ناهید. (۱۴۰۰). بررسی رضایت شغلی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران مرد شهر اهواز. *پژوهش پرستاری ایران*، ۱۶ (۶)، ۸۲-۹۳. URL: <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.17357012.1400.16.6.7.0>
- حضرتی، زینب، کجویی، محسن، و بسطامی کتولی، مالک. (۱۴۰۰). نقش واسطه‌ای خودکارآمدی جنسی در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و رضایت زناشویی در زنان متأهل شهر تهران. *پرستاری و مامایی*، ۱۹ (۷)، ۵۳۹-۵۵۰. URL: <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-4483-fa.html>
- خانقایی، کوثر، عباسی، پروین، ویسی رایگانی، علی اکبر، عبدی، علیرضا، سالاری، نادر، و محمدی، محمد مهدی. (۱۴۰۱). پیش‌بینی فرسودگی شغلی بر اساس رضایت شغلی، تعهد سازمانی، هوش هیجانی و صفات پنج‌گانه شخصیت در پرستاران شهر کرمانشاه. *پرستاری و مامایی*، ۲۰ (۱۱)، ۹۳۹-۹۵۳. <http://dx.doi.org/10.52547/unmf.20.11.939>
- خدادادی، فاطمه، رستمی، سمیه، و عباسی، ملیحه. (۱۴۰۳). ارتباط بین رضایت شغلی و کیفیت روابط زناشویی در پرستاران شاغل در بیمارستان شهدا بندر گز در سال ۱۴۰۲. *پرستاری و مامایی*، ۲۲ (۲)، ۸۴-۹۲. URL: <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-5092-fa.html>
- رضایی راد، معجبتی، ظریفیان، فاطمه، ماجانی، نفیسه، و رضایی راد، مهدیس. (۱۴۰۲). رابطه خودکارآمدی با یادگیری خودتنظیمی در آموزش مجازی دانشجویان در دوران همه‌گیری کووید ۱۹. *آموزش پرستاری*، ۱۲ (۲)، ۲۴-۱۵. <http://dx.doi.org/10.22034/JNE.12.2.15>
- روحی زاده، سیما. (۱۴۰۳). بررسی رضایت شغلی و رضایت زناشویی کارکنان زن متأهل آموزش و پرورش شهرستان رامهرمز. *مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی*، ۷ (۸۰)، ۱۷۸-۱۵۵. URL: <https://civilica.com/doc/2107561>
- شکری، آرزو، شفیع آبادی، عبدالله، و دوکانه‌ای فرد، فریده. (۱۴۰۰). مدل یابی ساختاری قدرت ایگو با موفقیت شغلی و میانجیگری رضایت زناشویی و عزت نفس. *فرهنگ مشاوره و روان درمانی*، ۱۲ (۴۵)، ۲۳۸-۲۱۳. <https://doi.org/10.22054/qccpc.2020.39064.2056>

- شمس، امیر، جان‌نثار احمدی، هدی، و رجبی، محمد. (۱۴۰۲). بررسی تأثیر سلامت سازمانی بر رضایت شغلی با نقش میانجی تعهد سازمانی در شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی مشهد. *پژوهش‌های روانشناختی در مدیریت*، ۹(۱)، ۱۱۹-۱۳۸. <https://doi.org/10.22034/jom.2023.703856>
- صفرزاده، سمیه، جوکار کمال آبادی، مهناز، حسینی، فریده السادات، و گلستانه، سید موسی. (۱۴۰۴). ترک زودرس روان‌درمانی و مشاوره در مراجعان به کلینیک‌های روان‌شناسی و روان‌پزشکی: نقش شاخص‌های جمعیت‌شناختی، عزت نفس و اضطراب. *نواوری‌های اخیر در روان‌شناسی*، ۲(۲)، ۶۲-۷۹. <https://doi.org/10.22034/rip.2024.484087.1065>
- عباس پور، ذبیح‌اله، کریمی وردنجانی، مسعود، و خجسته مهر، رضا. (۱۳۹۸). نقش واسطه‌ای تحقق انتظارات زناشویی در تأثیر رضایت زناشویی بر انتظارات زناشویی بالا، خوش‌بینی و خودکارآمدی ارتباطی در کارکنان دانشگاه. *پژوهش‌نامه روانشناسی مثبت*، ۵(۴)، ۱-۱۴. <https://doi.org/10.22108/ppls.2020.116042.1684>
- عبدالمنافی، وحید، عقبایی بناب، عرفان، زیدآبادی نژاد، الناز، اسمعیلی، احمد، و شامی، سروان. (۱۴۰۳). پیش‌بینی رضایت زناشویی و امید به زندگی بر اساس سرسختی روان‌شناختی و گرایش به بخشش. *نواوری‌های اخیر در روان‌شناسی*، ۱(۲)، ۴۷-۶۰. <https://doi.org/10.22034/rip.2024.451423.1018>
- محمودی، شهربانو، و مدنیان، لطیفه. (۱۴۰۳). بررسی رابطه بین رضایت شغلی با خودکارآمدی با نقش واسطه‌ای اضطراب در مرییان افراد کم توان ذهنی. *دومین کنفرانس بین‌المللی روانشناسی و مدیریت سلامت. البرز*. URL: <https://civilica.com/doc/2115151>
- نبوی، سید صادق، سهرابی، فرامرز، افروز، غلامعلی، حسینیان، سیمین، و دلاور، علی. (۱۳۹۶). پیش‌بینی سلامت روان معلمان بر اساس متغیرهای رضایت زناشویی و خودکارآمدی، با میانجی‌گری رضایت شغلی به منظور آرایه مدل. *مشاوره شغلی و سازمانی*، ۹(۳۰)، ۹۱-۱۱۵. URL: https://jcoc.sbu.ac.ir/article_99712.html

References

- Abbaspour, Z., Karimi Vardanjani, M., & Khojastehmehr, R. (2020). The Mediating Role of Fulfillment of Marital Expectations in the effect of Marital Satisfaction on High Marital Expectations, Optimism and Relationship Self-Efficacy in University Personell. *Positive Psychology Research*, 5(4), 1-14 (In Persian). <https://doi.org/10.22108/ppls.2020.116042.1684>
- Abdolmanafi, V., Oghbaei Bonab, E., Zeydabadinejad, E., Esmali, A., & Shami, S. (2025). Prediction of Marital Satisfaction and Life Expectancy Based on Psychological Hardiness and Tendency to Forgive. *Recent Innovations in Psychology*, 2(1), 47-60 (In Persian). <https://doi.org/10.22034/rip.2024.451423.1018>
- Bandura A. (2004). Health promotion by social cognitive means. *Health education & behavior: the official publication of the Society for Public Health Education*, 31(2), 143-164. <https://doi.org/10.1177/1090198104263660>
- Beigi, M., Mousavi, R., & Mostafa, V. (2022). Investigating the mediating role of Self-Differentiation in the relationship between Self-Esteem and Body Image in women. *Journal of Woman and Family Studies*, 10(2), 133-156 (In Persian). <https://doi.org/10.22051/jwfs.2022.36592.2713>
- Burger, C., & Bachmann, L. (2021). Perpetvation and victimization on offline and Cyber contexts: A variable-an person-oriented examination of associations and differences regarding domain-specific self-esteem and school adjustment. *Int J Environ Res Public Health*, 18(19), 10429. <https://doi.org/10.3390/ijerph181910429>
- Chen, X. Y., Usher, E. L., Roeder, M., Jounson, A. R., Kennedy, M. S., & Mamaril, N. A. (2023). Mastery, models, messengers, and mixed emotions: examining the development of engineering self-efficacy by gender. *Journal of Engineering Education*, 112(1), 64-89. <https://doi.org/10.1002/jee.20494>
- Chomaghloo, H., & Mardukhi, M. S. (2023). Predicting Marital Satisfaction based on Resilience and Self-Efficacy during the Coronavirus Panademic. *Family and Health*, 12(4), 139-151. (In Persian). URL: https://journal.astara.ir/article_703783.html?lang=en
- Fowers, B. J., & Olson, D. H. (1993). ENRICH Marital Satisfaction Scale: A brief research and clinical tool. *Journal of Family Psychology*, 7(2), 176-185. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.7.2.176>
- Fye, M. A., Chasek, C. T., Mims, G. A., Sandmann, J., & Hinrichsen, A. (2020). Marital satisfaction during retirement. *The Family Journal*, 28(3), 313-318. <https://doi.org/10.1177/1066480720929689>
- Hazrati, Z., Kachooei, M., Bastami Katuli, M. (2021). The mediating role of sexual self-efficacy in the relationship between personality characteristics and marital satisfaction in married women in tehran.

- Nursing and Midwifery Journal*, 19(7), 539-550 (In Persian). URL: <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-4483-fa.html>
- Hosseinabbasi, N. (2022). Survey of job satisfaction and related factors in male nurses in Ahvaz. *Iranian Journal of Nursing Research*, 16(6), 82-93 (In Persian). URL: <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.17357012.1400.16.6.7.0>
- Jimenez-Picon, N., Romero-Martin, M., Ramirez-Baena, L., Palomo-Lara, J., & Gomez-Salgado, J. (2021). Systematic review of the relationship between couple dyadic adjustment and family health. *Children (Basel)*, 8(6), 491. <https://doi.org/10.3390/children8060491>
- John, N. A., Seme, A., Assegid Roro, M., & Tsui, A. (2017). Understanding the meaning of marital relationship Quality among couples in Peri-Urban Ethiopia. *Culture, Health & Sexuality*, 19(2), 267-278. <https://doi.org/10.1080%2F13691058.2016.1215526>
- Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2020). Research on Marital Satisfaction and Stability in the 2010s: Challenging Conventional Wisdom. *Journal of Marriage and Family*, 82(1), 100-116. <https://doi.org/10.1111%2Fjomf.12635>
- Khaneghai, K., Parvin, A., Vaisi Raygani, A. A., Abdi, A., Salari, N., & Mohammadi, M. M. (2023). Predicting job burnout based on job satisfaction, organizational commitment, emotional intelligence, and five personality traits in kermanshah nurses. *Nursing and Midwifery Journal*, 20 (11), 939-953 (In Persian). <http://dx.doi.org/10.52547/unmf.20.11.939>
- Khodadadi, F., Rostami, S., & Abbasi, M. (2024). Investigating the relationship between job satisfaction and the quality of marital relationships in the nurses working at shohada hospital of bandar gaz, iran in 2023. *Nursing and Midwifery Journal*, 22(2), 84-92 (In Persian). URL: <http://unmf.umsu.ac.ir/article-1-5092-fa.html>
- Krauss, S., & Orth, U. (2024). Family environment and self-esteem development: A longitudinal study from age 1 to 16. *Journal of Research in Personality*, 111, 457. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2024.104511>
- Kuan, C. C., Kuo, H., Cheng, S. H., & Sun, H. F. (2023). A longitudinal study on the changes in the self-efficacy of breast cancer patients during adjuvant chemotherapy. *Nurs Open*, 10(5), 2912-2919. <https://doi.org/10.1002/nop2.1533>
- Lakatamitou, I., Lambrinou, E., Kyriakou, M., Paikousis, L., & Middleton, N. (2020). The Greek versions of the TeamSTEPPS teamwork perceptions questionnaire and Minnesota satisfaction questionnaire "short form". *BMC Health Serv Res*, 20(1), 587. <https://doi.org/10.1186/s12913-020-05451-8>
- Mahmoudi, S., & Madanian, L. (2024). *Investigation of the relationship between job satisfaction and self-efficacy with the mediating role of anxiety in educators of people with intellectual disabilities*. Second International Conference on Psychology and Health Management. Alborz. (In Persian). URL: <https://civilica.com/doc/2115151>
- Martinez, I., Murgui, S., Garcia, O. F., & Garcia, F. (2021). Parenting and adolescent adjustment: the mediating role of family self-esteem. *Journal of Child and Family Studies*, 30, 1184-1197. <https://doi.org/10.1007/s10826-021-01937-z>
- Mohaddesi, H., Khalkhali, H. R., Behrozi-Lak, T., Rasauli, J., Edalat Nemoun, R., & Ghasemzadeh, S. (2022). Correlation between marital satisfaction and marital health in infertile couples referred to kosar in fertility clinic in uromia: a cross-sectional study. *Journal of Obstetrics, Gynecology and Cancer Research*, 7(4), 341-347. URL: https://www.jogcr.com/article_697313.html
- Nabavi, S. S., Sohrabi, F., Afrooz, G., Hossinian, S., & Delavar, A. (2017). Predict the mental health of teachers based on the variables of marital satisfaction and self-efficacy, with the mediation of job satisfaction in order modeling. *Career and Organizational Counseling*, 9(30), 91-115 (In Persian). URL: https://jcoc.sbu.ac.ir/article_99712.html?lang=en
- Nadolu, D., Runcan, R., & Bahnaru, A. (2020). Sociological dimensions of marital satisfaction in Romania. *Plos One*, 15(8), 1-11. <https://doi.org/10.1371%2Fjournal.pone.0237923>
- Nunes, C., Martins, C., Leal, A., Pechorro, P., Ferreira, L. I., & Ayala-Nunes, L. (2022). The ENRICH Marital Satisfaction (EMS) Scale: A psychometric study in a sample of Portuguese parents. *Social Sciences*, 11(3), 107. <https://doi.org/10.3390/socsci11030107>
- Omidi, A., Kashani Nejad Abianeh, M., Hamzpour, M. J., Farhoosh, M., & Jahangiri, M. (2024). The mediating role of self-efficacy and hope in the relationship between self-esteem and life satisfaction: a path analysis study. *Islam and Psychological Research*, 10(21), 203-229 (In Persian). URL: https://journals.ueae.ir/article_154.html?lang=en
- Pana, B. C., Maerean, A., Chirila, S. I., Radu, C. P., Mincă, D. G., Ciufu, V., Mociu, A., & Ciufu, N. (2025). Psychometric Validation and Factor Structure of the Minnesota Satisfaction Questionnaire-Short Form

- in the Romanian Private Healthcare Context. *Healthcare (Basel)*, 13(23), 3132. <https://doi.org/10.3390/healthcare13233132>
- Rashidi Fakari, F., Ahmadi Doulabi, M., & Mahmoodi, Z. (2022). Predict marital satisfaction based on the variables of socioeconomic status (SES) and social support, mediated by mental health, in women of reproductive age: path analysis model. *Brain and Behavior*, 12(3), e2482. <https://doi.org/10.1002/brb3.2482>
- Rezaei Rad, M., Zarofian, F., Majani, N., & Rezaei Rad, M. (2023). The Relationship of Self-Efficacy with Self-Regulated Learning in the Virtual Education of Students During the Covid-19 Epidemic. *Journal of Nursing Education*, 12(2), 15-24 (In Persian). <http://dx.doi.org/10.22034/JNE.12.2.15>
- Roohizadeh, S. (2024). A study of job satisfaction and marital satisfaction of married female education employees in Ramhormoz city. *Journal of Psychological Studies and Educational Sciences*, 7 (80), 155-178. (In Persian). URL: <https://civilica.com/doc/2107561>
- Rosenberg, M. (1979). *Conceiving the Self*. New York: Basic Books. URL: <https://www.apa.org/obesity-guideline/rosenberg-self-esteem.pdf>
- Safarzade, S., Joukar Kamalabadi, M., Hoseini, F., & Golestaneh, S. M. (2025). Premature Dropout from Psychotherapy and Counseling among Clients to Psychological and Psychiatric Clinics: The Role of Demographic Characteristics, Self-esteem and Anxiety. *Recent Innovations in Psychology*, 2(2), 62-79 (In Persian). <https://doi.org/10.22034/rip.2024.484087.1065>
- Shams, A., Jannesar Ahmadi, H., & Rajabi, M. (2023). Investigating the impact of organizational health on job satisfaction with the mediating role of organizational commitment in the National Petroleum Products Distribution Company of Mashhad. *Psychological Researches in Management*, 9(1), 119-138 (In Persian). <https://doi.org/10.22034/jom.2023.703856>
- Sherer, M., Maddux, J. E., Mercandante, B., Prentice-Dunn, S., Jacobs, B., & Rogers, R. W. (1982). *Self-Efficacy Scale* [Database record]. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t01119-000>
- Shokri, A., Shafiabadi, A., & Dokaneheefard, F. (2021). Structural modeling of ego strength on job success with mediation of marital satisfaction and self-esteem. *Counseling and psychotherapy culture*, 12(45), 213-238 (In Persian). <https://doi.org/10.22054/qccpc.2020.39064.2056>
- Syropoulou, A., Vernadakis, N., Papastergiou, M., & Kourtessis, T. (2021). Psychometric evaluation of the Rosenberg Self-Esteem Scale in primary school students with mild intellectual disability: First evidence. *Research in developmental disabilities*, 114, 103964. <https://doi.org/10.1016/j.ridd.2021.103964>
- Tan, K., Jarnecks, A. M., & South, S. C. (2017). Impulsivity, communication, and marital satisfaction in newlywed couples. *Personal Relationship*, 24(2), 423-439. <https://doi.org/10.1111/pere.12190>
- Tulachan, P., Lama, P. Y., Upadhyaya, S., Pant, S. B., Chapagai, M., & Dhungana, S. (2022). Translation, adaptation and validation of Nepali version of Rosenberg Self Esteem Scale in adult Nepali population. *SSM Mental Health*, 2, 100150. <https://doi.org/10.1016/j.ssmmh.2022.100150>
- Weiss, D. J., Dawis, R. V., England, G. W., & Lofquist, L. H. (1967). *Manual for the Minnesota Satisfaction Questionnaire (Minnesota Studies in Vocational Rehabilitation, Vol. 22)*. University of Minnesota, Industrial Relations Center. URL: <https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=3281262>
- Woodruff, S. L., & Cashman, J. F. (1993). Task, domain, and general efficacy: A reexamination of the Self-efficacy Scale. *Psychological Reports*, 72(2), 423-432. <https://doi.org/10.2466/pr0.1993.72.2.423>
- Yoo, J. (2021). Gender role ideology, work-family conflict, family-work conflict, and marital satisfaction among Korean dual-earner couples. *Journal of Family Issues*, 43(6), 1520-1535. <https://doi.org/10.1177/0192513X211026966>
- Zou, H., Chen, X., Rico Lam, L.W., & Liu, X (2019). Psychological capital and conflict management in the entrepreneur-venture capitalist relationship in china: the entrepreneur perspective. *International Small Business Journal*, 1-22. <http://dx.doi.org/10.1177/0266242614563418>